

РЕШЕНИЕ

№ Ц-21

от 25.06.2021 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 25.06.2021 г., след като разгледа влязло в сила Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 16 състав, по адм. дело № 8647 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 12 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2019 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 12 от посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация-Перник“ АД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 182,15 лв./MWh; премия по чл. 33а от ЗЕ – 91,66 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,19 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 38,67 лв./MWh; при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 74 967 хил. лв., в т. ч.: разходи – 69 139 хил. лв., от които условно-постоянни – 20 401 хил. лв. и променливи – 48 738 хил. лв., регулаторна база на активите – 95 264 хил. лв., норма на възвръщаемост – 7,40%; при количество електрическа енергия – 243 636 MWh, в т. ч.: от високоефективно комбинирано производство – 232 608 MWh, от невисокоефективно комбинирано производство – 11 028 MWh; количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 200 700 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 416 400 MWh.

По жалба на „Топлофикация-Перник“ АД, с влязло в сила Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 16 състав по адм. дело № 8647 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд (ВАС) по административно дело № 7097 от 2020 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 12, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

За да достигне до този резултат АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, решението в оспорената част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), а преписката да се върне на КЕВР за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона. Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е приел, че решението на АССГ е валидно, допустимо и правилно. ВАС приема, че административният съд е изложил подробни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от касационната инстанция в съответствие с чл. 221, ал. 2 от АПК.

ВАС е споделил изводите на АССГ за основателност на направеното възражение от „Топлофикация-Перник“ АД относно разходите за закупуване на квоти емисии парникови газове. Според касационната инстанция, позовавайки се на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), първоинстанционният съд правилно е приел, че в тази част оспореното решение на регулатора противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им. Това е така, защото КЕВР не е съобщила ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС споделя извода на АССГ, че корекциите на КЕВР спрямо дружеството не са технически обосновани и нарушават оповестения общ подход в мотивите на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., тъй като спрямо дружеството се приспадат безплатните квоти за 2017 г. съгласно Националния план за инвестиции, които са неотнормирани за регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. и са вече оползотворени от него в предходен регулаторен период. По силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) „Топлофикация-Перник“ АД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Именно въз основа на тези си законови задължения жалбоподателят трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи. ВАС приема, че видно и от съдебната комплексната технико-икономическа експертиза (СКТИЕ), вещите лица установяват, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. В случай на недостиг на квоти, т. е. при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, за дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. КЕВР не признала заявения от дружеството разход в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им.

Установено е въз основа на СКТИЕ, че заявеното от дружеството за регулаторния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. прогнозно количество емисии е 340 962 t CO₂, изчислени при заявени прогнозни количества горива за този период природен газ 5 280 хnm³, въглища 510 750 t. и биомаса 80 000 хnm³. Корижирано количество в решението на КЕВР е 251 411 t. CO₂, изчислени при корижирани прогнозни количества горива: природен газ 6 581 хnm³, въглища 354 124 t. и биомаса 178 349 хnm³. Разлика между заявените от дружеството прогнозни за емитиране въглеродни емисии през този ценови период (354 561.10 t. CO₂) и относимите за регулаторния период за разпределение безплатни квоти по дерогации по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (72 733.50 t CO₂) оформят значителен недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен за регулаторния период. Според изчисленията в СКТИЕ, недостигът на квоти възлиза на 268 228.50 единици квоти за емисии CO₂. Видно от СКТИЕ

предложеният от КЕВР подход на изчисляване на необходимите квоти, води до наличие на непризнати разходи за въглеродни емисии, които няма да бъдат компенсирани, тъй като разходите за емисии за първата половина на 2019 г., които трябва да бъдат предадени до 30.04.2020 г. и за цялата 2018 г., не са включени в необходимите приходи нито за предходния, нито за настоящия регулаторен период.

Съгласно заключението на СКТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (ЕЕХ - European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. юни 2019 г. (преди приемане на Решение № Ц-18) е била в диапазона 25 €/тон - 27 €/тон, като цената на емисиите през 2019 г. се задържа на нивото около 25 €/тон. Към средата на годината в началото на м. юли 2019 г. (по време на постановяване на Решение № Ц-18) е на нива около 25,72 €/тон до края на година, като от началото на 2020 г. до изготвяне на СКТИЕ е 24,00 €/тон. При утвърждаване на цените на „Топлофикация-Перник“ АД с Решение № Ц-18, Комисията е признала разходи за емисии парникови газове на стойност 8 193 хил. лв., като съгласно изчисленията в СКТИЕ след приспадане на относимите за регулаторния период безплатни квоти, количеството въглеродни емисии, които трябва да бъдат закупени е в размер на 178 677 t. и остойностени по приетата от КЕВР цена, формират разходи на стойност 8 737 305 лв. На база планираните от дружеството количества горива, при прилагане на приетия от КЕВР подход и при параметри на въглищата и природния газ се изчислява необходимо количество квоти за закупуване от 268 228.50 тона и разходите за емисии при цена от 25 €/тон са на стойност от 13 116 373.65 лв. На следващо място, според СКТИЕ при нарастване на квотите на въглеродни емисии до периода на закупуването им, разходите ще се увеличат и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост и може да доведе до генериране на загуби.

Касационната инстанция отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че на дружеството ще бъде необходимо по-голямо количество квоти за закупуване, като признатите от КЕВР разходи за емисии, включени в цените са занижени, и те няма да покрият разходите, които дружеството ще извърши през разглеждания регулаторен период, поради което изчисленията от Комисията разходи за квоти емисии парникови газове са преценени като икономически необосновани. ВАС приема, че при тези данни и констатации правилно съдът е приел за основателно възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Според съда, правилно и законосъобразно АССГ е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството, както и прогнозното количество недостиг на емисиите, които дружеството трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по 48, ал. 1 от ЗОИК. Касационната инстанция приема, че АССГ обосновано е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Перник“ АД по отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, определена от КЕВР, като излага следните мотиви: съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Съгласно приетите от Комисията и представени по делото Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ), в частта им по т. 40 от Глава Втора, Раздел Трети, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. От заключението на СКТИЕ се установява, че заявената и утвърдената норма на възвръщаемост са равни – 7,4%, въпреки че КЕВР е извършила намаление в заявените стойности, както на НВск (от 7,4% на 7%), така и на НВпк (от 4,09% на 3,57%), тъй като среднопретеглената норма на възвръщаемост в справка № 3 е въведена като число, а не като формула. В тази връзка, според касационната инстанция АССГ

правилно е приел, че прилагането на статистически данни от КЕВР за лихвени нива за последната година не отчита, че договорите за заемни средства са сключени в предходни регулаторни периоди. ВАС приема за обоснован извода на първоинстанционния съд, че пределната пазарна цена на заемния капитал трябва да се утвърждава към момента на договаряне на съответния привлечен финансов ресурс, тъй като дружествата нямат задължение, а не във всички случаи имат и възможност за периодично предоговаряне или рефинансиране на сключените договори за кредит предвид договорни ограничения и неустойки, а също и различната им кредитоспособност. ВАС отбелязва, че за да достигне до този извод първоинстанционният съд правилно е приложил материалния закон въз основа на установените по делото факти, като е приел незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвръщаемост. С обжалвания административен акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към 31.12.2018 г. В случая видно от оспорения административен акт, КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 4,09% на 3,57%, спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2018 г. по данни от БНБ. При определяне на норма на възвръщаемост на привлечения капитал от 3,57%, КЕВР е приложила т. 41 от Указания-НВ, като е взела предвид официални данни на БНБ за кредити за нефинансови предприятия за периода към края на предходната 2018 г. ВАС споделя посочено в СКТИЕ, че приемането на подход да се приложи пределно ниво на НВпк за всички дружества към края на последната календарна година, не отчита дали и доколко е възможно предоговаряне на условията по привлечените заеми по индивидуалните им договори, когато не са сключени със свързани лица. Одобренията от КЕВР НВпк може да се приеме за икономически обоснована за кредитите, получени през периода, за който се отнася, а именно към м.12.2018 г., но не се отчитат влияния като такси за разглеждане и управление на кредита и други, каквито съществуват при повечето банкови заеми. По отношение на цената на привлечени средства през предходни периоди, приетата от КЕВР пределна норма на възвръщаемост на привлечения капитал към м.12.2018 г., не може да се приеме за икономически обоснована, тъй като аргументът на КЕВР, дружествата непрекъснато да рефинансират кредитите си, може да доведе до непредвидени разходи както по предоговарянето, така и неустойки по прекратяването на действащи договори, които биха могли да превишават ефекта от договарянето на по –нисък лихвен процент. Непризнаването от КЕВР на договорената цена на привлечения капитал води до невъзстановяване на присъщо необходимите разходи за лихви в пълен размер от относимата за тях норма на възвръщаемост на привлечения капитал, която разлика се покрива за сметка на общата възвръщаемост. Този подход има за резултат влошаване на финансовото състояние на дружеството, тъй като освен липса на доходност върху вложените средства в активи, може да си стигне до формиране на загуби при изчерпване на включената в цените възвръщаемост за покриване на непризнати разходи. Въз основа на това, включването в цените на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за сметка на дружеството. В тази връзка, в съдебното решение се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост, с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност, се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

Касационната инстанция споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Перник“ АД по отношение на разходите за амортизации,

като излага следните мотиви: при изпълнение на правомощията си по ценово регулиране КЕВР е задължена да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. ВАС намира, че обосновано първоинстанционният съд е приел, че разходите за амортизации следва да се извършват на база отчетната стойност на относимите активи към преноса, съответно производството, като срокът за амортизиране да се определя по групи активи, съобразно полезния им живот по групи, така както е прието като подход и в данъчното законодателство. Според изслушаната по делото СКТИЕ, общият подход по приемане на осреднен полезен живот за всички активи в преноса от 35 години, не е икономически обосновано, тъй като активите са различни като видове, с различен полезен живот, придобити на различни стойности от различните дружества, и подходът на осредняване води до предимство за някои дружества и ощетяване на други, което се споделя от настоящата инстанция. ВАС посочва, че административният съд правилно е отбелязал, че правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, поради и което Комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия, но от административната преписка е установил, че КЕВР не е извършила анализ за корекцията по намаляване на разходите за амортизации, сравнено със заявените, като само е посочила, че същите се коригират от 163 хил. лв. на 107 хил. лв. В тази връзка, административният орган без да изследва фактите и обстоятелствата от значение за отнасянето на разходите ги е намалил, под заявената от дружеството стойност, която е на нивото от 2018 г. без да има данни за извеждане на активи, поради което съдът е заключил, че липсата на анализ и обосновка от страна на административния орган обосновава извод за незаконосъобразност на акта и в тази му част. Липсата на анализ и обосновка от страна на административния орган, при тази промяна обосновава извод за незаконосъобразност на акта, поради противоречие с материалния закон и целта на закона.

ВАС споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Перник“ АД по отношение на разходите за ремонт. Касационната инстанция приема за правилно установеното от АССГ, че КЕВР е намалила разхода без подробен анализ на заявените за необходими от дружеството такива, съобразно характеристиката на използваните от него съоръжения и необходимостта от такива в конкретния период за всяко от тях. Видно от доказателствата по делото е, че дружеството е представило към заявлението за утвърждаване на цени и ремонтна програма за регулаторния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г., като са описани видовете дейности. Въпреки представената ремонтна програма, Комисията извършва корекция по намаляване на заявените разходи за ремонти до отчетените за 2018 г. Видно от изслушаната и приета по делото комплексна технико-икономическа експертиза се установява, че в прогнозната ремонтна програма са включени технически обслужвания и ремонтни дейности на съоръжения на централата. Ремонтни дейности, свързани с изпълнение на оптимално необходимите задачи, както и за изпълнение на забелязаните аварийно опасни участъци, така и превантивно поддържане на нивото на степента на техниката в дружеството и осигуряване на непрекъснато топлоподаване към клиентите на топлинна енергия. ВАС приема, че правилно и обосновано, съдът от първата инстанция се е съобразил с установеното в СКТИЕ, като е приел, че непризнаването на разходите за ремонти в заявения размер ще доведе до непълно възстановяване на разходите за ремонти, в случай че бъдат извършени, или ще доведе до неизвършване на всички планирани ремонтни дейности. Непълното възстановяване на разходи се отразява в намаление на утвърдената възвръщаемост, тъй като частта от разходи, които енергийното предприятие следва да извърши за осъществяване на лицензионната дейност, но не са признати от КЕВР и включени в утвърдените цени, се покриват за сметка на възвръщаемостта на капитала. Правилно АССГ е направил извод, че непризнаването на присъщо необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектира в намаление на утвърдената възвръщаемост, което е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, в т.ч. и разходите за ремонти. В тази връзка, ВАС прави извод, че разходите за ремонти са явяват технически

необходими и обосновани с цел гарантиране на нормалната експлоатация на енергийните съоръжения, поради което правилно АССГ е приел възражението на дружеството за основателно и доказано и в тази му част.

Касационната инстанция споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Перник“ АД по отношение на разходите за консумативи (химикали, реагенти), като излага следните мотиви: видно от доказателствата по делото е, че разходите за консумативи са коригирани от КЕВР до отчетените за базисната година 2018 г., увеличени с 6,68 %, като са регулаторния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. разходите са намалени от 670 хил. лв. на 550 хил. лв. Видно от подаденото възражение от дружеството, същото е уведомило за постъпило уведомление от доставчиците на хидратна вар, че в резултат от задължението им да заплащат разходи за емисии, цената на доставяната вар ще се увеличи със 17 лв./t. В тази връзка, ВАС приема за обоснован извода на първостепенния съд, че след корекцията до 550 хил. лв. дружеството няма да може да закупи необходимите количества хидратна вар за неутрализацията на серния диоксид и спазване на нормите на допустими емисии, в резултат на което ще бъдат наложени финансови санкции от контролния орган. С оглед на доказателствата по делото се установява, че информацията за увеличението на цената на хидратната вар не е обсъдена от КЕВР, нито е преценено отражението на въпросното увеличение в разходите за дейността на дружеството. ВАС приема за обоснован и правилен и извода на първостепенния съд, че разходите за закупуване на консумативи (химикали, реагенти) за осъществяване на лицензионната дейност по производство на електрическа енергия на „Топлофикация-Перник“ АД са присъщи и необходими, поради което и цените следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обоснованите разходи за дейността им. ВАС споделя напълно извода, че в случая липсва анализ на отражението на увеличаването на разходите за закупуване на химикали и реагенти в дейността на „Топлофикация-Перник“ АД и върху цените, поради което АССГ основателно е уважил жалбата на дружеството и в тази част.

ВАС споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Перник“ АД по отношение на разходи за достъп до електропреносната мрежа. Касационната инстанция приема за обоснован и правилен извода на АССГ, че разходите за осъществяване на лицензионната дейност по производство на електрическа енергия на „Топлофикация-Перник“ АД за достъп до електропреносната мрежа са присъщи и необходими. Съдът приема, че това са присъщи разходи, които всеки енергиен производител извършва и които произтичат от законовото задължение на всички енергийни производители по чл. 104, ал. 2 от ЗЕ. Съдът посочва, че невъзстановяването им противоречи на разпоредбите на чл. 31, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за достъп до електропреносната мрежа. Касационният състав счита, че ако дадено дружество не плати цената за достъп, то няма да има такъв до електропреносната мрежа и обективно ще бъде в невъзможност да извършва дейността си по лицензията. Въз основа на изложеното, ВАС приема за правилно приетото от АССГ, че изключването на разходите за достъп до електропреносната мрежа от състава на признатите разходи противоречи на законовия принцип, съгласно който цените на енергийните предприятия следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обоснованите разходи за дейността им.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 12, което налага технико-икономически анализ на фактите

и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Перник“ АД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2019 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2020 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 16 състав по адм. дело № 8647 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 7097 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация-Перник“ АД за ценовия период от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация-Перник“ АД са определени в размер на 12 538 хил.лв. (268 228,50 т. * 23,9 евро/тон * 1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 268 228,50 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през този ценови период (354 561,10 т. CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (86 332,6 т. CO₂). Според изчисленията в СКТИЕ, недостигът на квоти възлиза на 268 228,50 единици квоти за емисии CO₂.

1.2. За целите на ценообразуването е приета средна отчетна цена (Average auction price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 23,90 евро/тон CO₂ (**46,74 лв./тон CO₂**). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че ценовия период 01.07.2019 г. ÷ 30.06.2020 г. обхваща полугодията на две календарни години (2019 г. и 2020 г.), за целите на изчисленията са използвани публично достъпни данни във файлове с наименование Emmision-spot-primary-market-auction-report-2019 и Emmision-spot-primary-market-auction-report-2020, които са публикувани в меню: Market data→Environmental Markets→Auction Market→Information Downloads или чрез пряк достъп от следния линк:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>

2. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2018 г. е 4,09%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,57%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2018 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед

оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,57%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

3. Разходи за амортизации:

Разходите за амортизации в преноса са коригирани от 107 хил. лв. на 163 хил. лв., съгласно заявените от дружеството, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г.,

4. Разходи за ремонт:

Заявените от дружеството разходи за ремонт в размер на 2 730 хил. лв. са коригирани на 410 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за регулаторния/ценови период.

5. Разходи за консумативи:

Разходите за консумативи (химикали, реагенти) са коригирани от 587 хил. лв. на 670 хил. лв., съгласно заявените от дружеството, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г.

6. Разходи за достъп до електропреносната мрежа:

Съгласно чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ, в сила от 25.06.2019 г., за целите на регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1-4 и чл. 33 от ЗЕ в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия. Същото е предвидено и в чл. 33, ал. 6 от ЗЕ. По същия начин, предвид чл. 36е, ал. 4 от ЗЕ, за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за вноски по ал. 1, т. е. вноски във фонд „Сигурност на електроенергийната система“. Следва да се посочи, че част от произвежданата от дружеството електрическа енергия, за реализирането на която му е необходим достъп до електропреносната мрежа, се продава на свободния пазар, а не при условията на регулирани цени. Разходите за продаваната при пазарни условия електрическа енергия се компенсират съобразно пазарните механизми и в случая държавна намеса не е

допустима. Разходи за достъп до електропреносната мрежа са коригирани от 903 хил. лв. на 0 лв.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Перник“ АД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 208,84 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 118,35 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,62 лв./MWh
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 38,74 лв./MWh
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 81 588 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 75 700 хил. лв., от които условно-постоянни – 22 533 хил. лв. и променливи – 53 167 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 79 578 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,40%
 - Електрическа енергия – 243 636 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 232 608 MWh;
 - от невисокоефективно комбинирано производство – 11 028 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 200 700 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 416 400 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 16 състав, по адм. дело № 8647 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация-Перник“ АД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 208,84 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 118,35 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,62 лв./MWh
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 38,74 лв./MWh
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 81 588 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 75 700 хил. лв., от които условно-постоянни – 22 533 хил. лв. и променливи – 53 167 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 79 578 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,40%
 - Електрическа енергия – 243 636 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 232 608 MWh;

- от невисокоефективно комбинирано производство – 11 028 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 200 700 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 416 400 MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

ЮЛИЯН МИТЕВ

(Съгласно Заповед № 554 от 18.06.2021 г.)